

Unes primàries amb pronòstic reservat

Serà com els sorteigs de la UEFA, en què no poden coincidir els equips d'una mateixa federació ni els equips que ja s'han enfrontat en una ronda prèvia, ni els equips que no interessa que juguen el mateix dia per raons televisives o perquè són de la mateixa ciutat, cosa que podria generar problemes d'organització. Quan ix la boleta de l'equip X, l'equip X va directament a parar al grup Z. L'ordinador no dona opció de treure cap boleta de l'altre pot, sinó que ho fa de manera automàtica.

El reglament de les primàries de Compromís –que, tret d'una altra sorpresa, s'aprova aquest dijous, 4 de desembre– és un procés teledirigit pel qual ja s'intueixen els noms i cognoms de la dotzena de diputats que la coalició sembla tenir garantits amb vista als comicis valencians del 24 de maig de l'any vinent.

La nit del 13 de novembre, després d'un any i mig de tenses negociacions, l'executiva de Compromís –formada per les quatre branques de la coalició: Bloc, Iniciativa, Verds-Equo i els adherits, anomenats Gent de Compromís– va donar el vistiplau a un reglament que, no obstant això, no va ser ratificat pel consell general del 22 de novembre, en què estaven ciutats els 303 membres que l'integren.

El malestar d'amplis sectors del Bloc –segons els quals cedeixen massa llocs a les altres formacions– va deparar un resultat imprevisible: 103 vots afirmatius, 33 de negatius i 25 abstencions, un 64% de suport que quedava per sota del 66,6% que marquen els estatuts de la coalició. L'allargament del debat fins més enllà del migdia i la desídia que tot plegat va generar entre alguns dels militants provocà que molts marxaren abans del moment clau. Van votar el 53% dels que hi tenien dret.

Va ser llavors que Mònica Oltra, líder d'Iniciativa, va assegurar que “qui té un problema és el Bloc, i són ells, els qui l'han de solucionar”, fins al punt de proposar de validar el reglament de manera individual, a l'executiva de cada partit,

Després que l'acord de l'executiva no fóra ratificat pel consell general, Compromís aprova aquest dijous les primàries amb què s'escolliran les tres llistes autonòmiques i les de les grans ciutats. Una elecció teledirigida.

sense haver de reunir novament el consell general. Una proposta desestimada pels nacionalistes valencians, que va preferir de retocar-ne alguns aspectes.

Plovia sobre mullat, però, perquè el reglament de les eleccions europees del maig passat –en què només era viable d'aconseguir un escó, com va succeir– ja havia costat molt de consensuar. Finalment, l'onzena candidata més votada passava a ocupar el segon lloc de Compromís a la llista de Primavera Europea. Era dona i pertanyia a Iniciativa, les dues condicions necessàries per anar-hi darrere Jordi Sebastià, el candidat –home i del Bloc– que va resultar guanyador i que, per tant, va ocupar el número 1.

El reglament acordat ara tampoc no serà definitiu, sinó provisional. A més, el procés tan laboriós que ha implicat ha dut organitzacions locals d'arreu del País Valencià a aprovar les seues primàries de manera individual, atès que els únics reglaments que calia sotmetre a la votació de l'executiva i del consell general eren els de les eleccions valencianes i el de les ciutats de més de 100.000 habitants.

Les quotes. Finalment –vegeu requadre adjunt– hi haurà tres urnes autonòmiques a València i només dues a Castelló

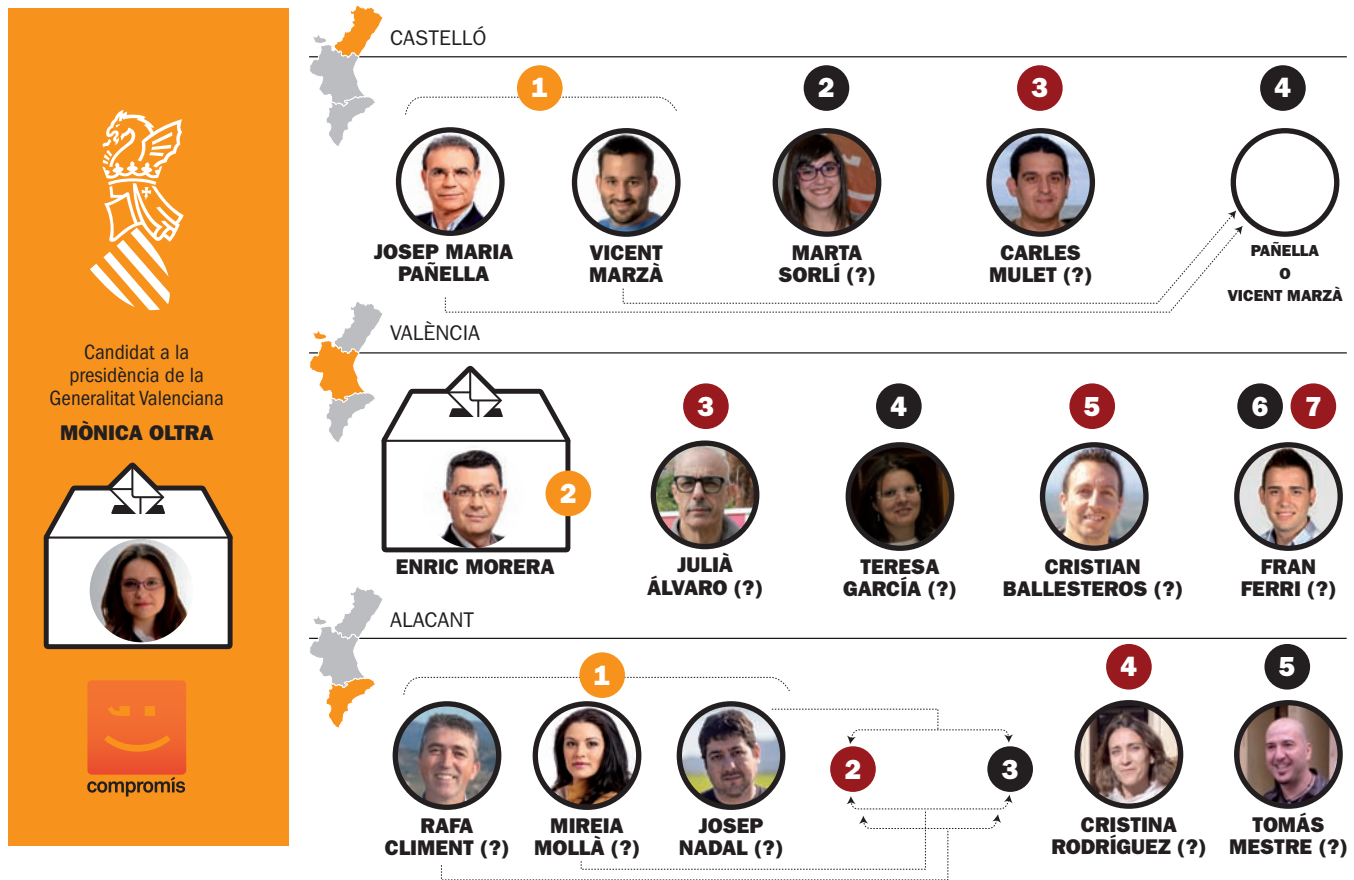
i Alacant. A la primera s'escollirà el candidat a la presidència de la Generalitat, i previsiblement hi haurà una sola possibilitat, la de Mònica Oltra, i a la segona es determinarà la resta de la llista, amb uns noms concrets que optaran a liderar-la tant a Castelló com a Alacant, mentre que a València n'hi haurà una tercera, en aquest cas per decidir el número 2, al qual és previst que només aspire Enric Morera –secretari general del Bloc i actual síndic parlamentari– en un acte de deferència per no haver optat a la primera urna, la de la presidència.

A les grans ciutats, hi haurà dos sistemes de votació: un de general per a València, Alacant, Elx i Torrevella, i un d'específic a Castelló de la Plana. En els primers quatre casos, dues urnes per tal d'escollir el cap de llista i la resta de la candidatura, amb “reserves de pluralitat sense prelatió” als números 3, 5 i 7, que es reservaran indistintament per a Iniciativa, Verds-Equo i Gent de Compromís. A Castelló, el cap de llista també s'escollirà en una urna separada –al contrari del que es pensava fer fins ara, una de les raons per què no va ser admès el reglament al consell general– i els llocs que es reserven als altres partits són el 3 i el 4.

Enric Nomdedéu, portaveu municipal i diputat provincial, a més de previsible número 1 de Compromís al consistori castellonenc, va oposar-se a l'acord en primera instància i entén que “hi ha gent del Bloc tant o més culpable que els qui han volgut imposar-hi les quotes, perquè aquest procés de primàries no és el que s'havia promès a la ciutadania”. Comptat i debatut, Nomdedéu considera “necessària” la dissolució de les diverses en una de sola, en què no hi haja quotes partidàries i en què cadascú pugua competir internament en igualtat de condicions. “No és lògic que una negociació d'aquest tipus ens desgaste tant”, assevera.

Amb el canvi de votació a Castelló, els militants del Bloc no hauran de perdre la màxima puntuació –1 punt– per designar-lo a ell candidat, sinó que ara podran dedicar aquest punt a uns altres aspirants a figurar en la llista. Malgrat tot, els números 3 i 4 no podran copar-los el Bloc –que a Castelló gaudeix d'un suport popular de 6 a 1, en relació amb Iniciativa–, sinó que seran per al representant de Gent de Compromís o d'Iniciativa que obtinga més sufragis. Verds-Equo no hi compta amb una estructura gaire sòlida i

Compromís, unes primàries amb resultat previsible

Les primàries de Compromís obertes a la ciutadania, que havien de fer competir Oltra i Morera, eviten el cara a cara mediàtic i s'estructuren amb tres urnes a València –per designar el candidat a la Generalitat, el número 2 i la resta de la llista– i dues a Castelló i Alacant –per decidir el presidenciable i la llista respectiva–. Com que Oltra i Morera, previsiblement, no tindran oponents, l'atenció és a les capçaleres de Castelló i Alacant, on s'enfrontarien Josep Maria Pañella i Vicent Marzà, en el primer cas, i Rafa Climent, Mireia Mollà i Josep Nadal, en el segon. A més, hi ha les “reserves de pluralitat” dels minoritaris: els números 3, 5 i 7 de València, el 2 i 4 d'Alacant i el 3 de Castelló, cosa que permet de fer pronòstics. A Castelló, el 2 serà una dona –potser Marta Sorlí, del Bloc– i el 3, Carles Mulet, d'Iniciativa. Si la reserva haguera sigut el 2, hauria d'haver-hi anat una dona i no ell. A Alacant, els tres primers són clars i el 4 seria pels Verds-Equo (Cristina Rodríguez, d'Elda), mentre que Tomàs Mestre, del Bloc, pot anar-hi de 5. A València, Julià Àlvaro (Verds) i Cristian Ballesteros (Gent de Compromís) lluitaran pel 3 i el 5, i el diputat Fran Ferri, per molt votat que siga, pot caure al 7 per ser home i del partit majoritari. El Bloc situaria Teresa García, de Sagunt, al 4.

hi renuncia. De fet, així com a València i Alacant es reserven tres llocs per a les altres tres potes de la coalició, en aquest cas només se'n guarden un parell. “Fa la sensació que renunciem al cinquè regidor, com si fóra impossible aconseguir-lo, però el 2011, en una conjuntura més difícil, vam quedar-nos a 34 vots del tercer edil”, rebla Nomdedéu.

El col·lectiu local de Castelló i sectors tradicionals del Bloc de la resta del país van forçar aquesta renegociació, una situació que Xavi Rius, secretari d'Organització de Compromís en representació d'Iniciativa, admet que “se'ns ha anat de les mans”. A parer seu, “no podia ser que

un grup parlamentari fóra configurat per nou diputats del Bloc i només un d'Iniciativa”, una circumstància que ara queda descartada completament.

“En qualsevol cas, fem les primàries més agosarades”, afirma Rius, que hi veu reflectida la “pluralitat” de la coalició i a qui ni li preocupa la manca d'atractiu que pot generar a un simpatitzant de València escollir a partir del número 3 de la llista, tenint en compte que l'1 –Oltra– i el 2 –Morera– previsiblement seran escollits per aclamació, sense rival.

Josep Nadal, cantant de La Gossa Sorda que ha anunciat la seua candidatura a liderar la llista autonòmica

alacantina, assevera que “si la tria es fa des de baix, es fa des de baix, no pot ser que se'ns imposen unes quotes des de dalt”. Membre de Gent de Compromís adscrit al col·lectiu de Pego (Marina Alta), aquest dijous podria no votar en l'elecció telemàtica que validarà el procés. “Faré allò que votem tots plegats, però aquesta opció hi és. L'altra vegada ja vam optar per l'abstenció”. Ell també anhelava per “unes primàries sense quotes”, per bé que a ell li afavoreix el fet de pertànyer a un dels grups amb quota reservada.

Víctor Maceda